

Sygn. akt: I C 137/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Krzysztof Prutis
Protokolant:	Agnieszka Konczerewicz

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2016 roku w Bielsku Podlaskim

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) SA z siedzibą we W.

przeciwko W. D.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego W. D. na rzecz powoda (...) Bank (...) SA z siedzibą we W. kwotę 38.051,12 zł (trzydzieści osiem tysięcy pięćdziesiąt jeden złotych i dwanaście groszy) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP liczonymi od kwoty 35.426,83 złotych poczynając od dnia 12 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1041,38 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Krzysztof Prutis

Sygn. akt I C 137/16

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank (...) SA z siedzibą we W. pozwem skierowanym przeciwko W. D. wniósł o zasądzenie kwoty 38051,12 złotych wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, liczonymi od kwoty 35426,83 zł od dnia 12.12.2015 do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu.

Pozwany W. D. uznał powództwo w całości.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

W sprawie bezsporne było, że pozwany W. D. zawarł z (...) Bank (...) SA z siedzibą we W. umowę pożyczki w dniu 07.03.2014 roku (k. 18-20). W. D. zaprzestał spłacać raty pożyczki i ta została skutecznie wypowiedziana (k. 24-25).

Zgodnie z art. przepisem art. 3 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. (Dz.U. Nr 126, poz. 715) o kredycie konsumenckim (obowiązującej w dacie zawarcia umowy pożyczki) przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się

umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255 550 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi. Za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności:

- 1) umowę pożyczki;
- 2) umowę kredytu w rozumieniu przepisów prawa bankowego;
- 3) umowę o odroczeniu konsumentowi terminu spełnienia świadczenia pieniężnego, jeżeli konsument jest zobowiązany do poniesienia jakichkolwiek kosztów związanych z odroczeniem spełnienia świadczenia;
- 4) umowę o kredyt, w której kredytodawca zaciąga zobowiązanie wobec osoby trzeciej, a konsument zobowiązuje się do zwrotu kredytodawcy spełnionego świadczenia;
- 5) umowę o kredyt odnawialny.

Pozwany nie kwestionował zobowiązania względem powoda ani co do zasady, ani wysokości. Wskazał jedynie, że prowadzi działalność rolniczą na dużą skalę w zakresie produkcji mleka. Miesięcznie wytwarza 40.000 litrów, a spadek ceny o 70 groszy na litrze obniżył jego miesięczny dochód o 28000 zł przy tych samych kosztach, co uniemożliwiło mu dalsze spłacanie pożyczki.

Podsumowując, żądanie powoda okazało się - na podstawie zgromadzonych dowodów - uzasadnione w całości, dlatego na podstawie powołanych przepisów orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku. O odsetkach rozstrzygnięto zgodnie z przepisem art. 481§1 i 2¹ k.c.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 kpc.